

Iz sklepnega poročila znanstvenega in organizacijskega komiteja Apimedita&Apiquality 2008

1. Apiterapijo lahko podpira samo kakovostno čebelarjenje.
2. Obe disciplini, apikvaliteta in apiterapija, se morata dopolnjevati in sestavljati nerazdružno celoto.
3. Poglavitni cilj je dopolnjujoče se delovanje med znanostjo in čebelarско prakso na nacionalni, evropski in svetovni ravni.
4. Zlasti je treba:
 - sprejeti kakovostne standarde, kakršni so predvideni za med, tudi za druge pridelke iz čebeljega panja, torej za pridelke, ki so uporabni kot hrana in za farmakološke namene;
 - sprejeti merila za proizvode v apiterapiji.

Na področju apiterapije so še vedno vodilni romunski znanstveniki, zlasti zdravniki. Zato ni nič čudnega, da so v Rimu predstavili največ referatov in da je bila njihova udeležba najštevilčnejša. Ne smemo pozabiti, da je bil v šestdesetih in sedemdesetih letih prejšnjega stoletja predsednik Apimondie Romun prof. Harnaj, tudi sam zdravnik in celo osebni prijatelj diktatorja Causecuja, in da mu je v Bukarešti uspelo ustanoviti prvi inštitut za raziskavo zdravilnosti čebeljih pridelkov in celo prvo kliniko na svetu za zdravljenje bolnikov izključno s temi pridelki in z zdravilnimi rastlinami. Delo romunskih pionirjev apiterapije zdaj uspešno nadaljujejo mlajše generacije zdravnikov in biokemikov. ■

S KNJIŽNE POLICE

Film: S čebelo do medu

Martin Kastelic, Bojan Kastelic in Hanka Kastelicova

Slovenskim čebelarjem je lani in v začetku tega leta naša krovna organizacija priskrbela kar nekaj dragocenih daril v obliki knjig in zgoščenk. Tako smo med drugim prejeli tudi zgoščenko s filmom »S čebelo do medu«, ki so jo posneli v studiu Sumeru – izdelava filmov, Martin Kastelic, Bojan Kastelic in Hanka Kastelicova. Verjamem, da ste si ga ogledali tudi vi in da ob njem niste ostali ravnodušni. Film je namreč posnet zelo kakovostno in je lahko tudi zelo dober učni pripomoček, tako za starejše čebelarje, ki jim pomaga osvežiti znanje, kot za mladi rod, ki se iz njega lahko veliko nauči. Gre namreč za zgodbo o čebeli, njeni vlogi v naravi in seveda o vsem, kar čebele prinesejo v panje, čebelarji pa njihov trud skrbno shranimo in ga tako ali drugače ponudimo vsem, ki jim je mar zdravo življenje. Film obravnava tudi tradicijo slovenskega čebelarstva, vire medenja, vrste medu in skrb za varno živilo. Prek predstavitve, kaj vse je mogoče narediti iz medu in drugih čebeljih pridelkov, so prikazane tudi možnosti, za kaj vse lahko koristno uporabimo čebelje pridelke. Pravzaprav celoten film prepletata ljubezen do te male žuželke in spoštovanje do njenega truda, na katerega smo

slovenski čebelarji posebej ponosni, saj se radi postavljamo s tem, da je čebelarjenje način življenja.

Film je po mojem mnenju odlična promocija čebelarstva in čebeljih pridelkov, zato bi morali poskrbeti, da bi si ga ogledali tudi porabniki teh pridelkov. Čebelarji smo zelo inovativni, zato bomo brez dvoma našli način, da ga bomo koristno uporabili, če pa bi nam ga kot zgodbo o kranjski čebeli ali kot dokumentarno gradivo o čebelarstvu uspelo posredovati vsaj lokalnim televizijam, če ne že »nacionalki«, bi bil to velik uspeh, ki bi gotovo pripomogel k boljši prodaji slovenskega medu.

Še nekaj sem opazil pri gledanju filma. Čebelarji smo radi kritični na račun pasemske čistosti kranjice, a glej ga zlomka, v filmu so prav vse čebele lepo sive. Gotovo so bili pri snemanju filma na to zelo pozorni ali pa morda čistost kranjice le ni tako velik problem, kot ga nekateri želijo predstaviti. Skratka obrtniško lepo narejen in zanimiv izdelek, za katerega si avtorji zaslužijo vse čestitke, in le želimo si lahko, da nas bo ČZS prijetno presenetila še s čim podobnim.

Stane Plut ■